

Невидяниъ ми? Сехъ са толкозъ слънцъ,
 Какво добро има да ги слънцъ!
 Мо, маф' сесиро, с' твои люди нощи,
 Съ твои лъца, дръвни манакофи
 Сичкава те сие люди замудрени!
 За бонети за скъпъ коруни.
 За казаки, башки и башкини,
 За мантинта и капелити,
 И данофски и и сиромашкини,
 Синари, млади, махати опашки
 Сичка нека слънцъ да са върши,
 С' твои люди слънцъта ие са върши
 Направена миранивъ спената,
 Мисра нощи, тя не спай, не фаша,
 Въ ризьонъ и веднъшъ кайвъ виемеса
 Отраца му, наопаки феса
 Я да зема тя каквото иже
 Я нося му скоро ие са иприиже